

— А! така! тѣзи служатъ за бѣлѣтъ!

— Както го казвате. Кадѣ е злото, ако това чимъ угожда?

— Всякій по своя вкусъ! каза Германъ.

— Гледамъ чи вкусътъ на дъщеріѣ ми не е вашъ вкусъ. Но да разделимъ, може да стане едно споразумѣніе, ако предположимъ чи вий ще ся предпочтете: възможно е найсетѣ вамъ да ся отстѣпни мѣстото.

— Да, ако предположимъ! Но до като сполучимъ да ся освѣтимъ върхъ това нѣщо, колко время треба да стоимъ и да чакамы съ носъ на вѣтрѣтъ?

— Това зависи отъ васъ, ми ся чини, ако умѣете да говорите и да убѣждавате. До сега дъщеря ми е разбрала много добръ чи най хубавото время отъ животътъ ѣ, ще е времето което ще ся мине въ любезности и въ кортета, и тя нѣма нуждѣ да побърза да стане слугиня на единъ мжжъ до като може да заповѣда самѣ на мнозина. Така, до когато играчката ще ѣ дохожда на смѣткѣ, тя може да ся весели; но ако вий ѣ аресате повече отъ играчкѣтъ, играчката може да престане. Доста е само да не ся наситите скоро и да не ви ся додѣе. Подохождайте тждѣва всякж недѣлж, играйте съ неѣ на хоро, дайте ѣ да разумѣе чи и вий влизате въ редѣтъ на любовницѣтъ ѣ, и ако у дома васъ ви